

Mõtlikult ♩ = 69–76

Duett

1. Vai - mus tõ - de tun - ne - ta - me, see on e - re val - gus - kiir.
 2. „O - le a - land - lik ja lah - ke!” See on Loo - ja õ - pe - tus.
 3. Ven - na - le kord üt - le - sin ma: „Pin - du si - nu sil - mas näen.

Et ei ii - al är - gi - ta me sol - va - mi - si, tü - li - sid.
 Pü - haksaan, kui mi - nu hin - ges tin - gi - ma - tu ar - mas - tus.
 La - se, väl - ja tõm - ban pin - nu, küll siis pa - re - mi - ni näed.”

Ko - hut si - na ä - ra mõis - ta, nii saad i - se koh - tust priiks.
 A - lus - tan ma õp - pi - mi - sest, Te - ma käs - ke jär - gin ma.
 Kuid ei ol - nud pilk mul sel - ge, äh - mas - tas mind sü - da kalk.

Kui teed teis - tel ü - le - ko - hut, saad kõik i - se ta - ga - si.
 Kui ma hoo - lin li - gi - me - sest, ah - tal ra - jal as - tun ma.
 Hel - ge tar - kus hin - ge ta - bas - mul on en - dal sil - mas palk.

Harmoonia

Õn - nis Pääst - ja, mind Sa tüü - ri, ku - ni saa - bub õn - ne - päev,

mil võib kuul - da ing - li - koo - ri ja Su õnd - sat nä - gu näen.

4. Kui mu vend on mulle armas,
aga viga temas näen,
parem hooliv kui et varmas
olen, kui ta juurde lä'en.
Sõidelnud ma olen teisi,
täiuslikud polnud nad.
Oh, et minu silmast palgi
välja uhuku pisarad.

5. Armastus toob meile valgust,
et me selgelt näeksime.
Algust endaga siis tehkem,
ärge teisi noomige.
Ma ei ole ainukene,
Jeesus kõiki armastab.
Pind on tibatillukene,
palgiga kui võrrelda.

Sõnad: Eliza R. Snow, 1804–1887; refrään: M. E. Abbey
Viis: Charles Davis Tillman, 1861–1943

Matteuse 7:1–5
Alma 41:14–15